

zaaknummer 2010T135(1)

18 december 2012

De Klachtencommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (rechtsopvolger van de Beoordelings- en Adviescommissie van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht), verder ook: de Klachtencommissie, geeft op grond van de Procedure bij klachten van seksueel misbruik (verder ook: de Procedure) het volgende advies inzake de klacht van:

[naam],
geboren op [datum],
wonende te [plaats],
hierna te noemen: klager,
juridisch adviseur: mr. S.S. van Gijn, advocaat te Amsterdam,

tegen:

[naam],
geboren op onbekend, overleden op [datum],
de persoon over wie geklaagd wordt,
hierna ook te noemen: aangeklaagde,
tijdens zijn leven priester in het Bisdom Rotterdam.

1. De procedure

Het klaagschrift is door de griffie van de Klachtencommissie ontvangen op 12 oktober 2011. Op 28 december 2011 is bij de griffie een inhoudelijke reactie op het klaagschrift ingekomen van de heer mgr. dr. [naam], Bisschop van Rotterdam.

Op 31 december 2011 heeft klager naar aanleiding van vorenstaande inhoudelijke reactie een brief geschreven naar mgr. [naam], voornoemd, welke is ontvangen op 3 januari 2012.

Op 23 januari 2012 is door de griffie van de Klachtencommissie een brief van klager ontvangen.

Op 1 februari 2012 is door de griffie van de Klachtencommissie een kopie van een brief, met bijlagen, van klager, gericht aan de Bisschop van Rotterdam, ontvangen.

Op 22 februari 2012 is op de griffie van de Klachtencommissie een reactie van mgr. [naam] binnengekomen, waarin wordt gereageerd op voornoemde brieven van klager.

Op 16 november 2012 is op de griffie van de Klachtencommissie een reactie binnen gekomen op een vraag die ter zitting is gerezen, opgesteld door mgr. [naam].

Op 8 november 2012 heeft te Utrecht een zitting van de Klachtencommissie achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de Klachtencommissie was samengesteld uit de onder aan dit advies te noemen leden.

Klager is verschenen met zijn echtgenote mevrouw [naam]. Klager heeft zijn standpunt toegelicht. Hij werd bijgestaan door zijn juridisch adviseur mr. Van Gijn, voornoemd.

Namens het Bisdom is verschenen mgr. dr. [naam], vicaris-generaal van het Bisdom Rotterdam.

2. De klacht

2.1. Klager was lid van de verkennerij [naam] Groep, bij hopman [naam]. Aangeklaagde was aalmoezenier bij de [naam] Groep. De verkennerij was gevestigd in de [naam] en [naam] te Rotterdam. Klager vertelt: “Mijn vader zat bij de politie en daardoor werd hij vaak overgeplaatst. Rond [jaar] werd hij in Rotterdam geplaatst. Ik werd lid van de verkennerij. Aangeklaagde was daar aalmoezenier. Hij was verliefd op mij. Hij liep hand in hand met mij over straat.

Iedere zaterdag kwam aangeklaagde een kwartier voor afloop van de verkennerij naar de kelder. Hij kwam mij dan halen om bij hem op zijn kamer te gaan biechten. Tijdens het biechten werd ik misbruikt. Ik moest bij aangeklaagde op schoot gaan zitten. Hij begon mij dan te betasten. Zijn vingers verdwenen in de korte pijpen van mijn verkennersbroek. Na enige tijd verdween hij achter het kamerscherm en kwam er zonder onderbroek achter vandaan. Hij probeerde mij regelmatig te penetreren, maar dat was moeilijk vanwege zijn dikke buik. Ook heb ik aangeklaagde moeten helpen met aftrekken en moeten toekijken hoe aangeklaagde zichzelf aftrok. Nadat aangeklaagde was klaargekomen, mocht ik weer gaan. Dit heeft anderhalf tot twee jaar geduurd. Het misbruik vond niet iedere week plaats. Het misbruik was opeens over. Ik heb nooit gemerkt dat aangeklaagde het ook met andere jongens deed.

Ik ben wel eens weggelopen van het biechten en vertelde mijn ouders dat ik niet meer wilde biechten. Zij waren dan erg boos en zeiden, dat ik wel moest gaan biechten.

Mijn zwager, de man van mijn zus, was 10 tot 15 jaar ouder dan ik. Hij heeft geprobeerd met mijn ouders te praten, om uit te leggen, wat er met mij gebeurde.”

2.2. Klager is altijd angstig. Hij heeft een enorm wantrouwen naar mensen en situaties. Klager is kritisch naar autoriteiten. Hij heeft op jonge leeftijd hoge bloeddruk gekregen en slikt vanaf zijn 32^e medicijnen.

Sinds het seksueel misbruik in de Rooms-Katholieke kerk openbaar is geworden, heeft klager zich onder behandeling gesteld van een klinisch psycholoog/psychotherapeut. Zij heeft geconstateerd dat klager lijdt aan PTSS en depressie.

Klager was werkzaam bij de TU Delft. Vanaf begin jaren '80 nam de informatica een enorme vlucht. Het werk ging van mts- naar hts-niveau. Klager kon het allemaal niet meer bijbenen en kwam in een wachtgeldregeling terecht. Mocht zich een baan voordoen, waarvoor klager geschikt werd geacht, dan zou hij daarvoor een oproep kunnen krijgen. Dit is nooit gebeurd. Klager vond het een goede regeling en zag geen reden om hulp te zoeken.

Klager heeft een cursus “magnetiseur” gevolgd en heeft daar wat in gedaan.

De wachtgeldregeling heeft bestaan tot het moment dat klager met pensioen ging.

2.3. Klager verzoekt de klacht gegrond te verklaren. Klager wil genoegdoening en excuses voor hetgeen hem is aangedaan. Daarnaast wil klager schadevergoeding op basis van de regeling van de Commissie Lindenbergh.

3. Het verweer

Aangeklaagde is overleden en kan geen weerwoord geven. Mgr. [naam] heeft in zijn reactie gesteld dat uitgebreid onderzoek is verricht naar de levensloop van aangeklaagde. Hij concludeert dat geen aanwijzingen zijn gevonden voor een mogelijk seksueel misbruik. Voorts constateert mgr. [naam] dat de data niet lijken te kloppen. Aangeklaagde is als kapelaan in de parochie [naam] (en [naam]) werkzaam geweest van [datum] tot [datum]. Daarna is aangeklaagde overgeplaatst naar [plaats].

Ter zitting zijn een aantal onduidelijkheden rechtgezet en betuigt mgr. [naam] zijn medeleven met klager.

4. De beoordeling

4.1. Van toepassing is de Procedure bij klachten van seksueel misbruik (verder: de Procedure). Volgens artikel 2.1 van de Procedure moet onder seksueel misbruik worden verstaan iedere gedraging waarbij een ander onder dwang of in een afhankelijkheidssituatie seksuele handelingen moet uitvoeren of ondergaan, dan wel seksueel getinte toenaderingen of uitlatingen in welke vorm dan ook moet dulden, waardoor de geestelijke en/of lichamelijke integriteit wordt geschonden. Onder dwang kan onder meer begrepen worden: fysiek geweld of de dreiging daarmee, psychische druk, intimidatie en/of chantage.

4.2. Niet ter discussie staat dat de door klager gestelde feiten moeten worden gekwalificeerd als seksueel misbruik in de zin van artikel 2.1 van de Procedure.

4.3. Er zijn ruim [aantal] jaar verstreken sedert de feiten die klager aangeklaagde verwijt zich hebben afgespeeld. Alleen al door het overlijden van aangeklaagde zijn deze feiten niet meer in detail te onderzoeken. Wél is voor de Klachtencommissie aannemelijk geworden dat de gebeurtenissen die klager schetst hebben plaatsgevonden.

De Klachtencommissie acht aannemelijk dat klager midden jaren 50 gedurende een periode van ruim anderhalf jaar door aangeklaagde seksueel is misbruikt. Het seksueel misbruik bestond uit pogingen tot penetratie en het dwingen tot het aftrekken van aangeklaagde.

De Klachtencommissie is hiervan overtuigd geraakt door de consistente wijze waarop en de details waarmee klager zijn verhaal heeft verteld. Daarnaast ondersteunt de verklaring van [naam], oudste zus van klager, waarin zij vertelt dat haar man destijds heeft geprobeerd haar ouders te vertellen, wat er is voorgevallen tussen aangeklaagde en klager.

4.4. Het behoeft geen betoog dat het seksueel misbruik door aangeklaagde met gebruikmaking van misbruik van gezag en in een afhankelijkheidssituatie hoogst kwalijk is geweest. Klager was ten tijde van de aanvang van het misbruik ongeveer 14 jaar oud. Aangeklaagde was voor hem een vertrouwenspersoon.

4.5. Gelet op het feit dat aangeklaagde is overleden kunnen tegen hem geen maatregelen meer worden genomen. Daarom zal de Klachtencommissie zich bij haar advisering richten op de vermindering van het leed dat klager is aangedaan. Mgr. [naam] heeft daartoe een eerste stap gedaan door ter zitting namens het Bisdom zijn medeleven te betuigen.

4.6. Over het verzoek van klager om financiële vergoedingen kan de Klachtencommissie niet adviseren. Dit behoort niet tot haar taak. Bij een gegrondverklaring van de klacht door de Bisschop zal klager zich voor het verkrijgen van schadevergoeding dienen te wenden tot de Compensatiecommissie.

5. Het advies

De Klachtencommissie adviseert de Bisschop van Rotterdam de klacht gegrond te verklaren, te erkennen dat het misbruik onder de genoemde omstandigheden heeft plaatsgevonden en daarvoor namens het Bisdom oprechte spijt te betuigen.

.

Dit advies is vastgesteld op 18 december 2012 door mr. B.F. de Poorter, voorzitter, dr. P.J.A. Panhuis en mr. F.A.A. Duynstee, leden, bijgestaan door mr. M. Braspenning-Groeneveld, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

.

Op grond van art. 16.4 van de Procedure wordt dit advies binnen twee weken nadat het is vastgesteld bij aangetekend schrijven aan de Bisschop van Rotterdam en aan klager verzonden.

Op grond van art. 18.1 van de Procedure stelt de Bisschop binnen dertig dagen na ontvangst van dit advies klager schriftelijk en gemotiveerd op de hoogte van de beslissing die hij naar aanleiding van dit advies geeft genomen.

Op grond van art. 18.2 van de Procedure geeft de Bisschop daarbij de mogelijkheden van bezwaar en beroep aan.

Op grond van art. 18.3 van de Procedure ontvangt de Klachtencommissie een afschrift van de beslissing van de Bisschop.